
daarin de naam 'Jezus' frequenter dan de naam 'God.' Laatstgenoemde is, zo wordt in de andere boekjes uiteengezet, de grote Acteur achter het menselijk leven en het wereldgebeuren. De bijbelse geschiedenis – de zondvloed (Genesis 6-8) en de ondergang van Sodom en Gomorra (Genesis 19) – laat zien hoe groot zijn afkeer van de zonde is. Hij heeft geduld – 'Zóó gaarne wil Hij schuldigen sparen!' –, maar gezien de 'akelige' gevolgen van 'zonden en gruwelen' is hij wel gedwongen tot rigoureuze ingrijpen; hij is 'liefderijk, ook als Hij gestreng te werk gaat!' (I.I, 23, 58, 61). 'God doet altijd, gelijk Hij zegt.' (I.I, 62) Willekeur is hem vreemd: niet zonder reden werd de vrouw van Lot veranderd in een zoutpilaar (I.I, 60 [Gen. 19:26]); zo ook wreedheid: met een weloverwogen doel (hij wilde 'zijn' vriend nog volmaakter doen worden' [I.I, 68]) vraagt hij Abraham zijn zoon te offeren (Genesis 22); 'wat God wil is wijs en goed!' (I.I, 70), zo leert de geschiedenis.

God heeft het beste met de mens voor (I.I, 71-73) en weet als de 'liefderijke Vader' ook wat voor ieder het beste is. Hij beproefde derhalve Isaak, 'ook een braaf man, maar niet zoo voortreffelijk als Abraham,' niet (I.I, 84).

God kan mensen in moeite en zorg brengen met een pedagogisch doel, om hen hun 'verkeerdheid' onder de aandacht te brengen. God verzette zich niet tegen Abrahams leugenachtig gedrag (Gen. 12:10-20) om hem te leren 'altijd oprecht' te zijn (I.I, 42). Het kwaad treft niet alleen boze, maar ook vrome mensen, zoals blijkt uit de geschiedenis van Job. In hun geval om 'hen daardoor nog godvruchtiger te doen worden' (I.I, 34). Er is derhalve geen reden om in moeilijkheden of in gevaar het vertrouwen in God op te geven, zoals de geschiedenis van Daniël en zijn vrienden aantoont (Daniël 3). Zij mochten ervaren hoe 'het schijnbare kwaad' hen door God toegezonden 'ten zegen' is geworden (I.4.9, 71). Als de nood het hoogste is geklommen, is dikwijls redding nabij, leert de reeds genoemde geschiedenis over Ismaël en zijn moeder Hagar (I.I, 65; vgl. I.4.1, 7). God is 'de beschermer van alle ongelukkigen' (I.4.7, 45), zo maakt de geschiedenis van de kreupele prins Mefiboset (2 Sam. 4:4; 21:7) duidelijk. Het lot van mensen is in zijn hand. Willen zij leven, dan is het nodig dat God hen 'bewaart' (I.4.7, 54), zo treedt aan het licht in het verhaal over de vrouw uit Sunem wier zoontje plotseling stierf (2 Koningen 4). Hoe 'wijs' en hoe 'goed' God 'het leven der mensen' bestuurt (2.I.9, 81), blijkt ook uit de kerkgeschiedenis, o.a. uit de levensloop van Luther (2.I.9).

De aarde als oefenschool voor de hemel

Een opmerkelijk grote plaats wordt in het *Christelijk feestboekje* ingenomen door het geloof dat de christen na een deugdzaam aards leven de hemelse heerlijkheid wacht (I.2, 8, 12-13, 28, 45,